

УКРАЇНА - рідна держава

Виховний захід для учнів 2 класу

Мета: Ознайомити учнів з національними символами України, з її святиною – прапором; формувати національну свідомість школярів; виховувати патріотів рідної держави, повагу до її символів, розширювати пізнавальні інтереси школярів.

Обладнання: Ілюстрації (хлібні поля, моря України), прапор, герб, фонограма із записом державного гімну, фарби, прапорці і пензлики, відеоролики.

Хід заходу:

Вчитель. Святою для кожної людини є земля, де вона зробила перший крок, вимовила перше слово, почула мамину пісню-колисанку, пішла стежиною до школи. Ці почуття вічні.

Учень.

У всіх людей одна святиня,
Куди не глянь, де не питай,
Рідніше нам своя святиня,
Аніж земний в чужині рай.
Нема без кореня рослини,
А нас, людей, без Батьківщини.

Учні

Ми всі – діти українські,
Український славний рід.

Дбаєм, щоб про нас маленьких
Добра слава йшла у світ.

Все, що рідне, хай нам буде
Найдорожче і святе,

Рідна мова, рідна віра,
Рідний край наш – над усе.

Вчитель показує на картину та читає вірш М. Сингаївського(карта України)

Батьківщино, земле рідна,
Земле сонячна і хлібна,
Ти навек у нас одна.
Ти, як мати найрідніша,
Ти з дитинства наймиліша,
Ти і взимку найтепліша –
Наша отча сторона.

Вчитель:

- Діти, як називається наша Батьківщина ?

- А хто ви ?

Учень.

Хто я, що я? -

Хочеш знати?

Українка моя мати,

Батько мій вкраїнець зроду

І козацького він роду.

І хоч я малий ще нині,

Але вірний син Вкраїни,

І віддам свої всі сили

Україні моїй милій.

Учитель.

В народі кажуть : " Людина без Батьківщини, що пташка без домівки."

Учениця.

Я маленька українка

Маю коси по колінка

Я таку натуру маю

Я не плачу, я співаю.

Вчитель:

- Чим багата Україна ?

Подивіться на цю картинку. (Малюнок - поле з пшеницею, блакитним небом)

- Якого кольору пшениця, зерно ?

- Якого кольору мирне тихе небо ?

Так діти, ми живемо в Україні. Це наша держава, це наша Батьківщина. Батьківщина - це земля не лише ваших батьків, а й дідів й прадідів. Батьківщина - це край, де здавна звучить наша рідна мова і материнська пісня. Наша Батьківщина зветься Україною.

Україна - це безкраї лани пшениці, квітучі поля льону, вишневі сади. Це гори Карпати і шахти Донбасу. Це широкий Дніпро - Славутич, який несе свої води в Чорне море.

Україна - це і той край, де ви живете і зростаєте. Україна славиться хлібом, пшеницею. В Україні є моря Чорне і Азовське, багато річок на яких ви відпочиваєте. Україна - мирна країна, її народи хочуть жити в мирі і злагоді.

Учень.

Я дитина українська
Вкраїнського роду
Українці то є назва славного народу.

Вчитель: (малюнок прапора)

Всі наші бажання, всю нашу любов до Батьківщини, її красу відображено в нашому прапорі. Прапор, як засіб сигналізації, відомий з античних часів. Найчастіше це був шматок тканини, прив'язаний до списа чи держала і вказував місце збору воїнів. Наші пращури обожнювали прапори, освячували їх і вірили, що вони у воєнний час найсвятіші від усіх ідолів. Великого розквіту українська символіка набула за часів козацтва.

- Діти, перед вами прапор України.

- Якого він кольору?

- Як ви гадаєте, що означає жовтий колір?

Так, це колір пшениці, зерна, хліба, теплого сонця.

- А синій, що означає?

Так, вірно. Це колір нашого мирного неба. Ось такий наш державний прапор.

Сьогодні синьо-жовтий прапор майорить на всіх державних установах України, під ним ходять у моря-океани українські пароплави. Стрімко злітає це полотнище і на різних спортивних змаганнях, коли на п'єдестал пошани підіймаються українські спортсмени. Гордо розвівається синьо-жовте знамено, промовляючи всьому світу: «Є у світі Україна!»

Відео « Історія державного прапора »

Учень.

Синьо-жовтий прапор України –
Це безхмарне небо, синє-синє,
А під небом золотіє нива,
І народ – і вільний, і щасливий.

Прапор, як святиню, любі діти,
Треба шанувати й боронити.
Прапор – символ нашої держави,
Він для всіх ознака сили й слави.

Вчитель:

- А зараз діти розфарбуйте прапорці, що лежать у вас на столах.

Тиха музика

Вчитель:

- Діти, а що це таке? (малюнок "Герб України")

Так, це герб - головний символ нашої держави - України. Герб – розпізнавальний знак держави. На Україні це золотий тризуб на блакитному тлі. Він був родовим знаком Рюриковичів. Згодом карбувався і на срібних монетах Великого князя Київського Володимира Великого. Існує близько сорока версій пояснення тризуба: це риболовний гарпун, вила бога Нептуна, уособлення природних стихій (повітря, води й землі), а можливо відображено триєдність життя: батько – мати – дитя, які символізують собою силу, мудрість, любов.

Подивіться на цю картину. (Показую дітям картинку, де зображені батьки з дитиною на руках). Саме цю картину мені нагадує наш герб : Мати, Дитина і Батько символізують Любов, Життя і Мужність.

Учень.

Знак країни головний –
Це тризубець золотий.
Він – як сонце в небі синім,
В ньому слава, в ньому сила,
В нім священне слово «воля»,
Що рятує від неволі.

Будь же, рідна Україно,
Під гербом цим вільна й сильна.
Хай про тебе в цілм світі
Знають всі: дорослій діти.

Вчитель. А що означає слово «гімн»? Слово гімн – грецького походження (дослівний переклад — похвальна пісня) – урочиста пісня, прийнята як символ державної, національної єдності. Слова національного Гімну «Ще не вмерла Україна» написав у 60-х роках XIX ст. відомий український поет Павло Чубинський, а музику – композитор Михайло Вербицький. Це ті слова та музика, які змушують кожного з нас підніматися при перших же акордах, в них сконцентрована жива історія народів, їх прагнення до волі. З плином часу гімн став урочистою піснею, яка об'єднувала близьких за духом людей, надихала їх на добрі справи, дарувала насагу. Музична символіка нашого народу сягає

часів Київської Русі. Можна сказати, що тоді роль державного гімну виконували бойові заклики та пісні, які створювали піднесений настрій перед битвами.

(Відео про створення гімну)

Учень.

Лине пісня незабутня,
Горда, величава.
В ній – надія на майбутнє,
України слава.

Нею сонце зустрічає
Нашу Батьківщину,
День новий розпочинає –
Сильна, неподільна.

До нових здобутків кличе
Пісня Україну,
А зовуть її велично
Всі Державним Гімном

[Звучить Гімн \(слухання фрагмента\)](#)

Вчитель:

- Діти, любіть свою Батьківщину, свою рідну неньку, Вона вас зростила. Шануйте наші державні символи, бо вони є ознакою нашої держави і несуть в собі нашу історію. Багато українських поетів прославляли нашу державу у своїх віршах, але вірш В. Сосюри "Любіть Україну" вчить нас любові до "Неньки". Послухаємо його :

Учениця.

Любіть Україну, як сонце любіть,
Як вітер, і трави, і води.
В годину щасливу і в радості мить,
Любіть у годину негоди.

Любіть Україну у сні й наяву,
Вишневу свою Україну,
Красу її вічну живу і нову,
І мову її солов'їну.

Між братніх народів, мов садом рясним,
Сіяє вона над віками
Любіть Україну всім серцем своїм.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ УКРАЇНИ

Вчитель:

- На цьому наш виховний захід завершено. Дякуємо всім за увагу!
- **Під музику** діти прикрашають своїми прапорцями дошку.